Diada del 9 d’octubre. “País Valencià, Països Catalans: un poble, una lluita, un futur”

ENDAVANT :: 03/10/2016

Porque somos una nación y un pueblo, ahora toca construir los Països Catalans desde las periferias, desde el País Valenciano, las Islas, la Cataluña Norte y la Franja

Ja fa més d’un any de la desfeta del PP i del canvi de govern a les principals institucions del País Valencià. Ara, els que hi manen són el PSOE, Compromís i Podemos. Darrere queden més de vint anys d’hegemonia del PP: polítiques reaccionàries, caciquisme i corrupció, espanyolisme ranci i destrucció del territori… Semblava que s’obria un nou cicle, però més d’un any després, el panorama no és molt millor, perquè la crisi que viu el País Valencià -com la resta dels Països Catalans- no és conjuntural, sinó estructural. Els problemes no han estat, només, l’esclafit de la bombolla immobiliària, ni els anys de govern del PP, sinó que els problemes són més profunds: les pròpies dinàmiques del capitalisme i la inserció a l’estat espanyol i a la Unió Europea.

Així la situació econòmica del País Valencià, continua exactament igual, o pitjor tant per a l’agricultura com per al teixit industrial, i s’ha agreujat encara més el monoconreu del turisme. Tampoc no ha millorat l’infrafinançament que pateixen les nostres comarques i ha augmentat la dependència del FLA, i la taxa de risc de pobresa afecta el 20’5% de la població. I si s’han creat més llocs de treball en els darrers anys, ha estat possible a l’augment de la precarització. Sí, l’estat espanyol espolia el País Valencià i la resta dels Països Catalans, però també ens empobreixen les polítiques de les elits i les classes dominants autòctones. I això no ha canviat amb el nou govern autonòmic, que tot just s’ha limitat a gestionar una mica millor les engrunes que ens donen.

Quant a la destrucció del territori, de moment s’han aturat els megaprojectes i les noves urbanitzacions. Tanmateix, aquesta treva sembla que és causa més aviat de la fi de la bombolla immobiliària, i no tant de les polítiques del govern valencià. Què passarà quan finalitze aquest cicle i s’hi torne al mateix model? Podrà o gosarà el govern valencià canviar les lleis que han desregulat la gestió del sòl les darreres dècades? I podríem parlar dels incendis, en el portem d’any, al País Valencià ja han cremat més de 7.000 hectàrees. Enguany no poden llançar les culpes al govern del PP, a les seues retallades.

I si parlem d’educació o sanitat, les coses no canvien gaire. Continua la gestió privada dels equipaments sanitaris públics i també es manté l’actual sistema classista de concerts en l’educació, i l’actual govern simplement s’ha limitat a frenar aquest procés, però no a revertir-lo. De moment no hi ha cap pla de xoc per acabar amb els privilegis de l’escola privada i els seus concerts.

D’altra banda, el masclisme ha continuat assassinant i violant dones. La violència contra les dones es continua exercint des de l’Església. El masclisme continua actuant contra les dones a les empreses i als carrers, a la publicitat i al sistema educatiu. Cap govern del canvi ha evitar açò, ni pot fer-ho. Perquè l’única manera de fer-ho és enderrocant el patriarcat!

Les dues dècades de govern del PP van suposar un atac constant, conscient i planificat contra la identitat del País Valencià, per anorrear tot allò que suposa de trets compartits amb la resta dels Països Catalans, sobretot la llengua. La intenció ha estat clara: folkloritzar la nostra cultura, diluir-la dins de la identitat espanyola. Després de més d'un any de PSOE-Compromís-Podemos, continuem sense mitjans de comunicació propis (RTVV), sense rebre les emissions en català des d'altres territoris (TV3, IB3…), sense el requisit lingüístic en l'administració pública, continuem amb una educació que no garanteix l'ús ni l'aprenentatge del valencià als diferents nivells educatius…

No es tracta, doncs, d'una nova reforma constitucional o d'un valencianisme regionalista que persegueix un nou encaix del País Valencià en el projecte espanyol, ni tampoc d'aconseguir un «poder valencià» a Madrid. No es tracta doncs d'una millora del finançament autonòmic o d'una major transferència de competències. No volem pidolar les engrunes ni gestionar la misèria. La retòrica i les polítiques del nou govern valencià no frenen la depauperació de les classes populars al País Valencià, sinó més aviat per posar pedaços, per frenar una resposta més contundent. Això és continuar a l'atzucac.

Ara és el moment de compartir la necessitat d'un projecte d'alliberament social, un projecte per a construir el socialisme i el feminisme als Països Catalans, com a única via per enderrocar l'explotació i l'opressió, tant nacional com de classe i de gènere. Ara és el moment de donar el nostres suport a les lluites com les que han dut a terme els treballadors i les treballadores d'arreu del país, com els de l'empresa Esfosa enfront les contínues coaccions i extorsions que han patit i pateixen. És el moment de donar suport a la lluita antifeixista front als discursos d'odi que proliferen; o de donar suport a les lluites dels barris contra l'especulació que no s'atura.

Ara toca continuar la construcció nacional dels Països Catalans com l'únic projecte que afirma la plena sobirania per al País Valencià. Perquè no ens podem permetre projectes que ens esquarteren més, que ens divideixen més, que ens marquen diferents estratègies i diferents velocitats. Perquè som una nació, perquè som un poble, ara toca construir els Països Catalans des de les perifèries, des del País Valencià, des de les Illes, des de la Catalunya Nord i des de la Franja. Perquè els Països Catalans som un poble, compartim una lluita i anhelem un mateix futur.

València, Diada del 9 d'Octubre de 2016

Díada del 9 de octubre. "País Valenciano, Países Catalanes: un pueblo, una lucha, un futuro"

Ya hace más de un año de la derrota del PP y del cambio de gobierno en las principales instituciones del País Valencià. Ahora, los que mandan son el PSOE, Compromís y Podemos. Detrás quedan más de veinte años de hegemonía del PP: políticas reaccionarias, caciquismo y corrupción, españolismo rancio y destrucción del territorio … Parecía que se abría un nuevo ciclo, pero más de un año después, el panorama no es mucho mejor, porque la crisis que vive el País Valenciano -como el resto de los Países Catalanes- no es coyuntural, sino

estructural. Los problemas no han sido, solamente, el chasquido de la burbuja inmobiliaria, ni los años de gobierno del PP, sino que los problemas son más profundos: las propias dinámicas del capitalismo y la inserción en España y en la Unión Europea.

Así la situación económica del País Valencià, sigue exactamente igual, o peor tanto para la agricultura como para el tejido industrial, y se ha agravado aún más el monocultivo del turismo. Tampoco ha mejorado la infrafinanciación que padecen nuestras comarcas y ha aumentado la dependencia del FLA, y la tasa de riesgo de pobreza afecta al 20'5% de la población. Y si se han creado más puestos de trabajo en los últimos años, ha sido posible al aumento de la precarización. Sí, España expolia el Valencia y el resto de los Países Catalanes, pero también nos empobrecen las políticas de las élites y las clases dominantes autóctonas. Y eso no ha cambiado con el nuevo gobierno autonómico, que apenas se ha limitado a gestionar un poco mejor las migajas que nos dan.

En cuanto a la destrucción del territorio, de momento se han detenido los megaproyectos y las nuevas urbanizaciones. Sin embargo, esta tregua parece que es debido más bien del fin de la burbuja inmobiliaria, y no tanto de las políticas del gobierno valenciano. ¿Qué pasará cuando finalice este ciclo y se vuelva al mismo modelo? Podrá o osará el gobierno valenciano cambiar las leyes que han desregulado la gestión del suelo las últimas décadas? Y podríamos hablar de los incendios, en el llevamos de año, en Valencia ya han quemado más de 7.000 hectáreas. Este año no pueden lanzar las culpas al gobierno del PP, a sus recortes.

Y si hablamos de educación o sanidad, las cosas no cambian mucho. Continúa la gestión privada de los equipamientos sanitarios públicos y también se mantiene el actual sistema clasista de conciertos en la educación, y el actual gobierno simplemente se ha limitado a frenar este proceso, pero no a revertirlo. Por el momento no hay ningún plan de choque para acabar con los privilegios de la escuela privada y sus conciertos.

Por otra parte, el machismo ha continuado asesinando y violando mujeres. La violencia contra las mujeres se sigue ejerciendo desde la Iglesia. El machismo sigue actuando contra las mujeres en las empresas y en las calles, a la publicidad y al sistema educativo. Ningún gobierno del cambio ha evitar esto, ni puede hacerlo. Porque la única manera de hacerlo es derribando el patriarcado!

Las dos décadas de gobierno del PP supusieron un ataque constante, consciente y planificado contra la identidad de su país, para aniquilar todo lo que supone de rasgos compartidos con el resto de los Países Catalanes, sobre todo la lengua. La intención ha sido clara: folklorizar nuestra cultura, diluirla dentro de la identidad española. Tras más de un año de PSOE-Compromís-Podemos, seguimos sin medios de comunicación propios (RTVV), sin recibir las emisiones en catalán desde otros territorios (TV3, IB3 ...), sin el requisito lingüístico en la administración pública, continuamos con una educación que no garantiza el uso ni el aprendizaje del valenciano en los diferentes niveles educativos ...

No se trata, pues, de una nueva reforma constitucional o de un valencianismo regionalista que persigue un nuevo encaje del País Valenciano en el proyecto español, ni tampoco de conseguir un «poder valenciano» en Madrid. No se trata pues de una mejora de la

financiación autonómica o de una mayor transferencia de competencias. No queremos mendigar las migajas ni gestionar la miseria. La retórica y las políticas del nuevo gobierno valenciano no frenan la depauperación de las clases populares en Valencia, sino más bien para poner parches, para frenar una respuesta más contundente. Esto es continuar en el callejón sin salida.

Ahora es el momento de compartir la necesidad de un proyecto de liberación social, un proyecto para construir el socialismo y el feminismo en los Países Catalanes, como única vía para derribar la explotación y la opresión, tanto nacional como de clase y de género. Ahora es el momento de dar el nuestros apoyo a las luchas como las que han llevado a cabo los trabajadores de todo el país, como los de la empresa Esfosa frente las continuas coacciones y extorsiones que han sufrido y sufren. Es el momento de apoyar la lucha antifascista frente a los discursos de odio que proliferan; o de apoyar las luchas de los barrios contra la especulación que no se detiene.

Ahora toca continuar la construcción nacional de los Países Catalanes como el único proyecto que afirma la plena soberanía para el País Valenciano. Para que no nos podemos permitir proyectos que nos descuartizan más, que nos dividen más, que nos marcan diferentes estrategias y diferentes velocidades. Porque somos una nación, porque somos un pueblo, ahora toca construir los Países Catalanes desde las periferias, desde el País Valenciano, desde las Islas, desde la Cataluña Norte y desde la Franja. Porque los Países Catalanes somos un pueblo, compartimos una lucha y anhelamos un mismo futuro.

Valencia, Día del 9 de octubre de 2016

---

https://ppcc.lahaine.org/diada-del-9-droctubre-lpais